

Дѣсната странична стража — 2/18-а рота, на капитанъ Георгиевъ, която бѣ насочена къмъ к. к. 720—758, съ задача да удари лѣвия противниковъ флангъ презъ с. Беревица, — не можѣ да даде своето съдействие на 6/20-а и 15/18-а роти. Пресрещната отъ появилия се по тѣзи мѣста противникъ (четири-петъ роти), тази странична стража бѣ отклонена на югъ, и вечерята стигна източно отъ с. Беревица.

Докато се развиваха действията на крайнитѣ дѣснофлангови роти, 2/18-а и 4/20-а дружини водѣха силенъ бой съ многочисленъ и добре укрепенъ противникъ. Тѣ бѣха започнали настѣплението точно въ 9 часа, обаче, поради силния противниковъ огънь, не можаха да развиятъ действията си напълно. Така:

2/18-а дружина (майоръ Радковъ) успѣ да измине едва 600 крачки къмъ позицията на противника, обаче по-нататкъ убийствениятъ артилерийски, картеченъ и пехотенъ огънь не ѝ позволи да настѣпи. Тя бѣ прикована къмъ мѣстността, и напраздно очакваше подкрепа отъ собствената си артилерия, за да продължи настѣплението си. Нашитѣ батареи по това време, задавени отъ противниковия артилерийски огънь, бѣха прекратили стрелбата. . .

Въ сѣщото положение се намираше и лѣвофланговата 4/20-а дружина (майоръ Кжсевъ). Тя бѣ настѣпила по посока на село Раяновци, и 15/20-а рота бѣ успѣла да заеме крайнитѣ четири-петъ колиби отъ селото, обаче оттукъ-нататкъ не можа да напредне. Силниятъ неприятелски огънь сподавяше всѣки опитъ за ново подхващане настѣплението. . .

Изобщо, къмъ пладне цѣлиятъ фронтъ на 18-и пех. полкъ бѣ спрѣнъ подъ убийствения огънь на многочисленъ противникъ, и така остана въ продължение на три часа. Презъ това време дружинитѣ, макаръ и силно притиснати, не бѣха се отrekli отъ подновяване настѣплението. Командирътъ на 2/18-а дружина вече даваше разпорежданията си за това, когато самъ противникътъ се вдигна напредъ. . . Атакувани бѣха 1/18-а и 4/20-а дружини, а Гористата висота бѣ поставена подъ силенъ артилерийски огънь.

Срещу 2/18-а дружина противникътъ нападна съ превъзхождащи сили въ 15 часа и 30 минути. Той насочи удара си, главно, срещу лѣвия флангъ на дружината. Ротитѣ на последната — всички въ една линия — мъжествено посрещнаха противниковата атака, обаче многочислениятъ нападателъ все повече и повече се приближаваше къмъ позицията на 2/18-а дружина. Неговитѣ части даже успѣха да проникнатъ въ междината влѣво отъ Дружината, и да се насочатъ въ флангъ и въ тилъ на сѣщата. Тогава, обаче, тази Дружина, подкрепена отъ съседната 16/20-а рота и отъ две картечници отъ 18-и полкъ, се вдигна въ контъратака, и съ ножове и ржчни бомби врѣхлетѣ върху противника и победоносно го отхвърли назадъ. . . Упоритото и юначно държане на дружинния командиръ, майоръ Радковъ, и на подчиненитѣ му офицери, подофицери и войници увѣнча съ успѣхъ този тежкъ моментъ на днешния бой.

Едновременно съ 2/18-а дружина, нападната бѣ и лѣвофланговата 4/20-а дружина. Тукъ противникътъ се устреми срещу подадената напредъ 15/20-а